

שהחיינו על הזמן דפורים

ד. אולם אי קשיא הא קשיא, דבמ"ב (תרצ"ב סק"א) ובבה"ל (שם ד"ה ושהחיינו) מובא דברי המו"ק (תרצ"ב) שכתב דבפורים בעלמא אם אין לו מגילה יברך שהחיינו על עצם הזמן של הפורים, והביא הבה"ל דכ"ה במאירי וצדד כן להלכה (אלא שהניח בצ"ע למעשה).

וצ"ע דלפ"ז בכל פורים המשולש יצטרך לברך שהחיינו בשבת על עצם הזמן, ואמאי לא אישתמיט המ"ב והפוסקים להביא דין זה, [ובספר פורים משולש (להגר"ש דבליצקי שליט"א בפ"ה סי"ב) כתב דיהדר ליקח פרי חדש לברך עליו שהחיינו בשבת. וקצת יש להעיר דהא לדעת הבה"ל לכאור' מעיקר הדין מחוייב לברך אף בלי פרי חדש, ומהא דהשמיט דין זה, ש"מ דיוצא בשהחיינו שאומר ביום ו' (מאיזה טעם, וראה בסמוך), ועכ"פ לא משמע שצריך פרי חדש לכאור'.

זמן הנס מערב פורים

ה. והנראה בעזהי"ת דהנה לעיל (בסי' ו' אות ה') נתבאר דלמו"ק והמ"ב ה"זמן" של פורים הוה מכת התקפו של נס שהיה בו עיי"ש. והנה הנס היה כבר בי"ג (שהרגו את אויביהם) וקבעו את הפורים בי"ד דבו נחו מאויביהם [דבו נשלם הנס שלא באו הגויים נגדם להנקם

על הריגת קרוביהם, (וכמו שביאר בטעמא דקרא עה"פ וקיבל היהודים)]. אך עכ"פ עיקר הנס היה בי"ג, ומה"ט אם אמר "על הניסים... בזמן הזה" בערב פורים לא חוזר על התפילה, דל"ה שקר בתפלתו, דבאמת היה אז ניסים, וכמ"ש המקור חיים (בסי' ק"ח סי"ב) ועוד אחרונים. [וכ"ה בי"ד למוקפין].

ולפ"ז יש לחדש דאף ברכת "שהחיינו... לזמן הזה" שבירך ביום ו' דהיינו בי"ד (על קריאת המגילה) עולה אף על הזמן של פורים, דבעצם הזמן של פורים הוא כבר מתחילת הנס, אלא דבעלמא תקנו תז"ל שיצא בשהחיינו שאומר בקריאת המגילה שהיא בזמן השלמת הנס - כשנחו, אבל הא מיהת אם קורא המגילה בי"ד שהוא זמן גופו של נס (-ההריגה) שפיר יצא אז בשהחיינו.

לשיטות דהמועד תלוי בשמחה

ו. אמנם עדיין יל"ע לפ"מ שדקדקנו (שם) מהפנ"י [והמאירי] דהמועד של פורים תלוי במשתה ושמחה, והם לא הוקדמו ליום ו', נמצא דלדידהו לא יוכל בשהחיינו שביום ו' (על המגילה) לפטור את השהחיינו על המועד דפורים לכאור'.

אכן יש מקום לדון שיוכל לצאת בשהחיינו זה, והוא עפמ"ש"כ התוס' בסוכה (מו. ד"ה נכנס) דכשבירך שהחיינו על עשיית הסוכה נפטר מלברך